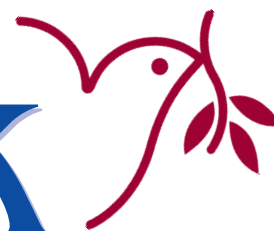

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ HETILAPJA

Békehírmők

2012. január 15.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

CVI. ÉVF. 3. SZÁM

Horvát–magyar baptista összefogás Zágrábban

A Horvátországi Baptista Szövetség elnökségének meghívására Zágrába utazott a magyarországi baptisták küldöttsége. A találkozóra a horvát baptisták központi székházában és a hozzá tartozó kápolnában került sor 2011. november 22-én.

(Folytatás a 19. oldalon)

A zágrábi baptista imaház szószéke mögött a horvát és magyar baptista szövetség vezetői: dr. Bukovszky Ákos, Zjelko Mrasz, Ladislav Ruzicka, Toma Magda, dr. Mészáros Kálmán, Papp János és Giorgio Grij

Erősödik az összefogás

2011. november 15-én a Budahegyvidéki Evangélikus Gyülekezet tíz éve épült temploma adott helyet a Reménység fesztivál szervezői által összehívott felekezeti közötti lelkipásztortalálkozónak. Az összejövetelre körülbelül ötven Budapesten és környékén szolgáló lelkipásztor érkezett több mint tíz felekezetből. A rendezvény célja az volt, hogy a résztvevők tájékoztatást kapjanak a jövő évi fesztiválról, és hogy ők is magukénak érezzék az evangelizációt, s gyülekezeteiket is mozgósítsák a hívogatásra.

Keczkó Pál házigazda parókus lelkész vezette az éneklést, majd Szevevényi János evangélikus missziói lelkész

bátorította a résztvevőket Isten ígéjével. Ézsaiás könyvének 57. fejezetéből olvasott: „Láttam útjait, mégis meggyógyítom és vezetem őt.” (Ézs 57,18)

Elmondta, sok hiányossága, mulasztása és bűne van a magyarországi egyházaknak. Leginkább az egység hiánya terhel bennünket, ennek ellenére az Úr mégis kegyelemmel fordul felénk. Ahogy annak idején Izraelnek, ma az ő egyházának ígéri, hogy meggyógyítja és vezeti. Azzal a reménységgel nézünk a Reménység fesztivál elé, hogy ez a rendezvény közelebb hozza egymáshoz a gyülekezeteket, hívőket és egyházi vezetőket is.

(Folytatás a 19. oldalon)

Mert éppen az adja meg a lét komolyságát, hogy egy olyan világban élsz, amelyben az a hang, amely az igazi útra hív, csak egészen halkán szól, ugyanakkor benned és körülötted ezernyi hangos szó mondja pontosan annak az ellenkezőjét. II. Rákóczi Ferenc

Heti útmutató

A HÉT IGÉJE

„Kérjétek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitattik nektek. Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyitattik.” (Máté 7,7-8)

A HÉT GONDOLATA

Milyen csodálatos, hogy nem kell engedélyt kérni az imádsághoz... Annál hasznosabb és áldottabb egy-egy szolgálat, minél többet imádkozunk érte... Valaki mindig fogadja a hívást a túloldalon. (Majnár Zsolt)

A HÉT GYAKORLATA

A héten kérj mindent Istentől, amit egyébként is meg kell tenned!

A HÉT IMÁJA

Mindenható bírāja az embereknek s a megfoghatatlan nagy mindenségnek! Ámulattal és imádatlall borulok le előtted, s csak gyöngeségemet s szorongó szívem dobbanásait érzem. Engedd megérlelnem magamban azt az erényt és tökéletességet, amelyet az ember minden fogyatkozása és tomboló szenvedélyei ellenére már itt a földön elérhet. Szabadítsd meg lelkemet az előítéletektől, s töltsd meg szívemet véghetetlen béketűréssel és szeretettel az egész emberi nem iránt! Vess fátyolt elmúlt életemre, s engedd meg, hogy tapasztalataimból, élményeimből, hibáimból s vétkeimből az, ami legüdvösebb lesz, hárulhasson reám! Ámen! (Széchenyi István imája)

PROGRAMAJÁNLÓ

♦ **Január 17-én**, kedden délután háromnegyed 10-kor a Tatai Református Gimnáziumban (Kossuth tér 11.) nyílik meg *Feszty Árpád* (Ógyalla, 1856 – Lovrana, 1914) mintegy 50 képéből álló kiállítása, melyek nagy részét most láthatja először közönség a Magyar Nemzeti Galéria, a Kuny Dömök Múzeum és a *Feszty* család jóvoltából. A kiállítást megnyitja *Doc. Mgr. Adriana Récka* PhD, a nyitrai Konstantin Filozófus Egyetem docense. A kiállítást rendezte *Kövesdi Mónika* művészettörténész. A kiállítás (belépődíj nélkül) megtekinthető március 20-ig (keddig) tanítási napokon 10-től 16 óráig. Előzetes egyeztetés után (30/210-1880) máskor is.

Fontos napok

♦ **1912. január 17.** 100 éve született *Nagy Sándor* baptista lelkipásztor a dunántúli Cece községben.

♦ **1892. január 31.** 120 éve hunyt el Franciaországban *C. H. Spurgeon*. Egykori hírneves templomában (Tabernacle) a vasárnapi első istentiszteletet reggel fél hétkor kezdik.

Ingyenes jogi tanácsadás

2012. január 17-től az MBE székházában (VI. kerület, Benczúr utca 31.) minden kedden 18-19 óráig. Ügyvéd: *dr. Zolcsák Ottó*. Előzetes bejelentkezés nem szükséges, de lehetséges a 06-30/3068-340-es vagy a 06-20/775-8181-es (baptifon) telefonszámokon. Az ügyfelek fogadása érkezési sorrendben történik.

Szerződések, ingatlanjog, cégalapítás, -módosítás, munkajog; öröklési jog; családjog, birtokvédelem, kártérítési jog.

Nyíregyházán volt a Magyar Evangéliumi Szövetség – Aliansz 2012. évi imahetének országos megnyitó istentisztelete

Andrew Morgan, Szuhánszky T. Gábor, D. Szabó Dániel, dr. Mészáros Kálmán, Pataki Albert és Szeverényi János

A 2012. esztendő első munkanapjának estéjén meglátogatták az Aliansz vezető tisztségviselői a nyíregyházi protestáns közösséget, és a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET) „teltházas” templomában ünnepélyes istentisztelet keretében megtartották az idei imanyolcad országos megnyitóját, melynek főtémája: „Átformál az Úr Jézus Krisztus!”

A helyi, házigazda gyülekezet lelkipásztora, *Jónás Miklós* köszöntötte a jelen lévő, minden nyíregyházi protestáns felekezetből összegyűlt sokaságot és az evangéliumi szövetség országos vezetőit, akik az alábbi sorrendben szolgáltak a kétórás megnyitó istentiszteleten:

Iglódi László, a MET alelnöke köszöntötte után *Andrew Morgan* kapitány, az Üdvhadsereg magyarországi vezetője mondott imát, majd *D. Szabó Dániel*, az Aliansz elnöke tartotta meg ünnepélyes megnyitó beszédét. Az énekkar szolgálata után *dr. Mészáros Kálmán*, a baptis-

ta egyház elnöke (Aliansz-alelnök) igehirdetése következett. A programban hétfőre kijelölt ige (1Pt 2,3-5.9.21-25) alapján szólt a szenvedő Úrról, aki átformál minket is.

Hű Jézusom kezébe teszem kezemet le én! – zengte a gyülekezet válaszul, majd *Szeverényi János*, az evangélikus egyház országos missziói lelkésze (Aliansz-alelnök) szenvedélyes hangon szólt az egybegyűltekhöz a második napra kijelölt ószövetségi igék (Ézs 53,4-6) alapján szintén a szenvedő Úrról, aki átformál minket is.

Szuhánszky T. Gábor metodista lelkipásztor (az Aliansz főtákar) közös hálaadó, bűnbánó és kérés imádságra hívta az imanyolcad résztvevőit. A megszólalók elmondott könyörgéseire, dicsőítő szavaira hangos ámennel felelt az ökumenikus gyülekezet. Záró imádságot és áldást *Pataki Albert*, a pünkösdi egyház elnöke (Aliansz-alelnök) mondott, végül a gyülekezet énekszóval is megvallotta: Ó, mily hű barátunk Jézus!

Az országos megnyitó istentisztelet teljes kép- és hanganyaga a két igehirdető nevére kattintva, két részletben meghallgatható a következő webcímen: www.garainyh.hu.

Szöveg és hangfájl:
Garai András

(Fotó: Jónás Miklós)

Horvát-magyar baptista összefogás Zágrábban – folytatás a címladról

A horvát elnökséget *Toma Magda* (Eszék/Osiek), *Zjelko Mraz* (Csáktornya/Cakovec), *Giorgio Grlj* (Fiume/Rieka), *Ladislav Ruzicka* (Károlyváros/Karlovac), míg a magyar delegációt *dr. Mészáros Kálmán* elnök, *Papp János* missziói igazgató és *dr. Bukovszky Ákos* külügyi titkár képviselte.

A munkatalálkozó célja az volt, hogy a horvát és magyar baptista vezetők jobban megismerjék egymást, és közös alapot találva lehetőséget keressenek a jövőbeni szorosabb lelki összefogásra és missziómunkára. Közös történelmünket elemezve világossá vált, hogy mindkét szövetség nagy tisztelettel tekint *Meyer Henrikre*, aki 1872-ben a Brit és Külföldi Bibliatársulat misszionáriusaként először itt Zágrábban kezdte meg úttörő munkáját.

Egy esztendővel később, 1873-ban *Meyer* Budapestre költözve nemcsak a magyar, de a Kárpát-medence többi népei (horvát, német, szlovák, román, szerb) között is bátran hirdette az evangéliumot. Így a 19. és 20. század fordulóján Magyarország egyik legkiemelkedőbb és legeredményesebb baptista hithősevé vált. Aktív munkássága során (1872–1919) mintegy 24 ezer főre növekedett az országban a hitvalló bemenítésben részesült baptisták száma. A trianoni országvesztés után a baptisták az utódállamok területén független szövetségekbe voltak kénytelenek tömörülni és a missziómunkájukat tovább folytatni.

Így történt ez Horvátországban is. Bár 800 évig a horvát és magyar nép sorsa szorosan összefonódott és békességben éltek egymással, az elmúlt 90 esztendőben a Délvidék (Horvátország, Szlavónia, Bácska, Bánát) területén élő magyar és más nemzetiségű testvéreinkkel való kapcsolattartás sajnos megnehezült. A két világháború, határmódosítások, nemzeti- és vörösszocialista diktatúrák rémuralma, véres polgárháborúk lehetetlenné tették a szorosabb együttműködést a két ország hívó népe között.

Eljött az ideje, hogy ismét felfedezzük egymás értékeit, és építsük a közös jövőt.

Horvátországban jelenleg 50 baptista gyülekezetben mintegy kétezer bemenített tagot tartanak nyilván, akik között 30 lelkipásztor tevékenykedik. A tagok 70%-a horvát nemzetiségű, a többi magyar, szerb, cseh és bosnyák. A vegyes házasságok miatt egyes gyülekezetekben több nyelven is tartanak istentiszteleteket. Két nagyobb városban, Zágrábban és Eszéken teológiai főiskolát, Károlyvárosban középiskolát, Csákváron egészségügyi szakiskolát tartanak fent más evangéliumi egyházakkal közösen.

A horvát és magyar baptisták a jövőben több területen is együtt szeretnének működni. Ezek között első helyen szerepel a június 1–3. között tervezett Reménység fesztiválon való horvát részvétel. Több autóbust is indítanak majd Budapestre, ahol horvát tolmácsolást is biztosítunk. Ezenkívül horvát testvéreink felajánlották az adriai tengerpart közelében a Cinta nevű szigeten kialakított baptista üdülő hasznosítását. A korszerűsítés alatt álló nyári tábor felújításában és üdülővendégek fogadásában a magyarországi baptistákra is számítanak. Fontosnak tartjuk, hogy testvérgyülekezeti kapcsolatok alakuljanak ki a két ország baptistái között. A két ország baptista történelmének közös feltárásában, a budapesti baptista levéltár kutatásában, a két ország teológiai oktatásában, például vendégtanárarsere vonatkozásában várnak testvéreink segítségét.

Ezenkívül az ének-zenei szolgálatok terén születnek tervek a jövőre vonatkozóan, így a Központi Énekar, harangzenekar, férfikar meghívása is felvetődött. Megfelelő időpontok egyeztetésére a közeljövőben kerül sor.

A két ország baptista nőszövetsége is készül egy közös konferencia megtartására, aminek lehetséges helyszínéül Pécs-Eszék, vagy Budapest-Zágráb városok neve kerül szóba. Ugyanígy a jövő nyári országos ifjúsági táborozások két helyszíne, Fiume és Siófok is lehetőséget adhat a fiatalok találkozásának és a kapcsolatok további erősítésének. Éljen a horvát-magyar barátság és a Krisztusban való testvéri egység!

Mészáros Kálmán
lelkipásztor/egyházelnök

Erősödik az összefogás

Folytatás a címladról

A találkozó legemlékezetesebb programja a közel egy órát tartó imádság volt. Három rövid buzdítás hangzott el, majd kisebb csoportokban, mindig más és más testvéri közösségben imádkoztak a lelkipásztorok. Hálaadással és bűnvallással gondoltunk az elmúlt évtizedekre. Imádkoztunk az egységért, az elválasztó falak lerombolásáért, az összefogásért. Majd imádkoztunk a Reménység fesztiválért, a különböző szolgálatokért, bizottságokért, a meghívott vendégekért, megtérőkért, az utógondozásért. Jó volt megtapasztalni, hogy felekezeti hovatartozástól függetlenül együtt imádkozhatunk szolgatársakkal.

Az összejeövetel második részében *Texas Reardon*, a fesztivál társigazgatója részletes tájékoztatást adott a 2012-es rendezvénnyel kapcsolatban. Öt lépésben fogalmazta meg a teendőket: mozgósítás, felkészítés, hívogatás, fesztivál és utógondozás. Jelenleg a mozgósítás szakasza tart még.

Ez a lelkipásztor-találkozó is ezt a célt szolgálja. Lehetőleg a gyülekezetek minél szélesebb körét be kell vonni a szervezésbe. Ezek után történhet a felkészítés. Ennek fontos lépése a február 13-ával kezdődő héten tartandó „Keresztyén élet és tanúságtétel” tanfolyam. E képzésnek az a célja, hogy vezetőket készítsenek fel arra, hogy a saját gyülekezetükben, környezetükben továbbadhassák a tanult ismereteket. A hívogatás szakaszában arra bátorítják a már bekapcsolódott gyülekezeteket és a hívókat, hogy hívják meg barátait, ismerőseiket, munkatársait a fesztiválra.

Természetesen a média eszközei révén is hirdetve lesz a rendezvény. A fesztivál három napja után a döntést hozókat igyekeznek minél hamarabb egy gyülekezethez irányítani, hogy ott segíthessék a lelki növekedésüket. Befejezésül a társigazgató a résztvevők szívére helyezte, hogy itt az idő a cselekvésre, az összefogásra, az imádságra.

Merényi Zoltán

Fél évszázad az Úr szolgálatában

2011. december 11-én a budafoki baptista imaházban jubileumi alkalomra került sor. Az adventi istentisztelet keretében emlékeztek, akik 1961. október 1-jén hitük vallomására bemezttek: Kovács Győzőné (Hochbaum Márta), Somogyi Józsefné (Hochbaum Teréz), Sztyák József és Szlepák Lajos. Testvéreinket Kun Gyula lelkipásztor baptizálta.

A gyülekezet lelkipásztora, Kulcsár Tibor meleg testvéri szavakkal köszöntötte a jubilálókat, majd igei köszöntése után kérte az emlékezésben hálaadókat egyenkénti imádságra. Az ima-sort a lelkipásztor felesége, Anikó és Kulcsár testvér zárták. Az ünnepeltek egy-egy élő virággal lettek megajándékozva, hogy ezáltal is emlékezetes maradjon számukra az alkalom.

A jubilálókkal együtt az egész gyülekezet hangulatán érződött a meghatottság. A gyülekezet lelkipásztora úgy intézte, hogy e rendkívüli alkalmon a kiskorú gyermekektől a fiatalokon át az idősekig a teljes gyülekezet legyen jelen. Ez a jubileumi alka-

(Folytatás a következő oldalon)

100 éve épült a Soltvadkerti Baptista Gyülekezet imaháza

Emlékezz vissza az egész útra, amelyen vezetett Istened, az Úr! (5 Mózes 8:2)

Isten előtti örömezzéssel és hálaadással emlékezett meg Isten jóságáról és megtartó kegyelméről 2011. november 20-án a soltvadkerti baptista közösség. Szinte az ország minden településéről érkeztek a Soltvadkertről elszármazott hívők, hogy a zsúfolásig megtelt imaházban együtt emlékezzünk imaházépítő elődeink áldozatos munkásságára, közösséget és imaházat építő hitére. A helyi gyülekezet az ünnepi alkalomra felújította és kicsinosította az imaházat és annak közvetlen környékét, a szép utcai homlokzatot eltakaró nagyra nőtt fenyőfák helyébe újakat ültetett, hogy városunk polgárai is megláthassák, hogy mi lapul a kerítés falai mögött.

Az egész napos istentiszteleti alkalom reggel a fiatalok szívből jövő, lelkes éneklésével kezdődött, amely hálaadásra hangolta a hallgatók szívét. Az imaórát dr. Lehoczki Dezső vezette, amiben megemlékezett a kezdetekről. 120 évvel ezelőtt érkezett a baptista misszió Vadkertre. Seres Sámuel és Meyer Henrik munkássága nyomán tíz éven belül nagy gyülekezet alakult. A gyülekezet alapításától számított huszadik évben pedig elődeink felépítették a mai imaházat. Azóta generációk sora váltotta egymást. De a 120 éve elvetett igemag kegyelemből ma is termi gyümölcsöt. Mindezt Istené a dicsőség!

Az ünnepi istentiszteleten délelőtt is és délután is dr. Mészáros Kálmán egyházelnök hirdette Isten igéjét. Dél előtt a Lukács 12,15–21 alapján szólt arról, hogy „ha bőségben él is valaki, életét akkor sem a vagyona tartja meg”. Ha úgy gondolkodunk is, mint a bolond gazdag, hogy nincs Isten, a semmiből jövőnk és a semmi felé haladunk, akkor sem kerülhetjük el az Istennel való találkozást. Az élet folytatódik a halál után. Már most eldől a jövőbeli sorsunk. Isten mindenkinek megadja a választás lehetőségét. Senki sem háríthatja örökkévaló sorsának kimenetelét Istenre vagy valaki másra. Mindenki önmaga felelős önmagáért. A vagyon, a társadalmi rang, pozíció bármily jelentős is, nem menlevél a mennybe. Az embert nem a vagyona, hanem egyedül Krisztus tarthatja meg.

A bőséges és finom közös ebéd után tovább folytatódott az ünnepi

Emlékfaültetés a soltvadkerti imaház udvarán

megemlékezés. A legifjabbak, a biblia-körös gyerekek szolgálata után Hufnágel Ádám presbiter és Révész Rezső presbiter emlékezett meg az imaház építéséről, felolvasva a korabeli (1910-es) gyülekezeti jegyzőkönyvet, majd azt követően az akkori építési ügyek vezetésére választott bizottság tagjainak a neve hangzott el: Eifert János, Katzenbach Jakab, id. Bartók János, Gselman Henrik, Gselman János, Martinkó János, Menyhárt Béla, Somogyi István, Tagai István, Pivarcsi Pál, Kovács István lelkipásztor és Benedek Antal. A bizottság tagjain kívül a gyülekezet költségfelvételére az előbbieken kívül még névalírásukat adták a következő testvérek: Gangl János, Gselman Fiľőp, id. Gselman Márton, Haskó Pál, Ritter József, Somogyi Sándor és Vindekker Henrik. Az imaház építési tervének készítője Zsilinszki testvér kiskőrösi és Chudi Péter soltvadkerti építőmester volt, aki egyúttal a hatóság előtt is felelősséget vállalt az épület használhatóságáért. A névvel megemlézett hitelődeink mellett voltak számosan olyanok is, akiknek a nevét nem jegyezte fel az akkori jegyzőkönyv, de tudjuk, hogy sokan az értékeiket adták el: ékszereket, menyasszony a stafíringját, földet, állatokat, de odaszánták saját erejüket, munkájukat is lelkesedéssel, csak hogy Isten soltvadkerti népének is legyen összejöveteli háza. Hálas szívvel gondoltunk összefogásukra, áldozatkészségükre, mellyel követendő példát adtak az utódoknak. „Az igazak emlékezete áldott.” (Péld 10,7)

A 100 évvel ezelőtti építkezést az évek során még számos átalakítás, korszerűsítés követte. Erről fényképes beszámolót is láthattunk. A megemlékezésünkben nem feledkeztünk meg az imaház gondnokairól, takarítóiról, karbantartóiról sem, hiszen az ő hűség munkájuk eredménye, hogy ma kényelmes, tiszta imaházban tarthat-

juk összejövetelünket. Együttal mi is megfogadtuk, hogy „nem fogjuk elhanyagolni Istenünk házát!” (Neh 10,40)

A délutáni igehirdetésben dr. Mézáros Kálmán egyházelnök az 1Péter 2,3-5 és 9-10 alapján arról szolt az összegyűlteknél, hogy hitelódeink után nekünk is be kell épülnünk élő kövekként a Krisztus-testbe, a gyülekezetbe. Isten kiválasztása küldetésre szol. Most a mi korosztályunkon van a sor, hogy hitből fakadó szorgalmas munkájával építse a közösséget, a szűkebb és tágabb környezetben (család, gyülekezet, munkahely, lakóhely) világítsa, őrzi el a sötétséget, harcoljon a tudatlanság, a gonoszság, az istentelenség ellen.

Az istentisztelet befejező részében a köszöntésekre került sor. A gyülekezet egykori szolgálattevői közül először *Boros Gergelyné*, néhai lelkipásztorunk felesége köszöntötte a gyülekezetet, majd *Font Sándor* országgyűlési képviselő szolt szeretetteljes szavakkal. A képviselő-testület nevében városunk polgármestere, *Lehoczki Ferenc* (aki maga is gyülekezetünk elöljárója) mondott köszöntőt. Az ünnepi nap fényét emelte *dr. Matus István* és *Szloboda Zsolt* orgonajátéka, valamint az énekar szolgálata. Végül az imaház udvarán egy emlékfá elültetésére került sor.

A nap eseményeit szeretetvendégség zárta. A terített asztal mellett foly-

tatódta tovább a személyes visszaemlékezések, örömteli egymásra találások, melyeket a gyülekezet életéről szoló fényképkiallítás tett teljessé.

Kelédi Géza, a gyülekezet jelenlegi lelkipásztora az ünnep kapcsán kiemelte, hogy az imaház 100 éves fennállása legfőképp Isten jóságának, szeretetének, könyörületének köszönhető. Hálára ad okot, hogy a sok viszontagságos esztendő ellenére van még baptista gyülekezet a városban. A világháborúk és az azokat követő kommunista diktatúra alatt nem hogy csökkent volna az Istenben hívők létszáma, hanem még gyarapodott is. A mai „bőség”, szabad vallásgyakorlás sokkal nagyobb kísértés számunkra. Tapasztaljuk, hogy a nyitott ajtó viszsztatart. Szívünk őszinte vágya, hogy imaházunk egészen Krisztus visszajöveteléig megmaradjon az imádság házának. Isten szava hatalmas erővel szoljon benn, hogy az üdvözölők serege gyarapodjék! Isten dicséretétől, hálaéneküinktől legyen hangos a város!

Egy évszázad Isten munkájának sorában csak rövid, kicsiny idő, ám a mi, emberi életünkben hosszúnak számít. Isten hajléka figyelmeztetés, hogy ne emberi esztendőkkel mérjük a dolgokat, hanem az örökkévalóság legyen célként a szemünk előtt.

Kelédiné Ránics Zsuzsanna

Örömteli egység Debrecenben

Advent negyedik vasárnapját együtt, egymás kölcsönös meglátogatásával töltötte a Debreceni Baptista Gyülekezet (DBGy) és a Trinity Baptista Gyülekezet (TBGy). A délelőtt során a Szappanos utcán *Steiner József*, a TBGy lelkipásztora hirdette az ígét, és két, világi háttérből hitre jutott házaspár tett biznyságot, akik a TBGy-ben találták meg lelki otthonukat. Délután a DBGy tagjai szolgáltak a TBGy-ben zenei és énekszolgálatokkal, biznyságtétellel. Ígét hirdetett és adventi bizta-

tást adott át *Bacsó Benjámin* ifjúsági lelkipásztor és *Bereczki Lajos* lelkipásztor.

Jó volt visszaemlékezni: a Trinity Baptista Gyülekezet 2008-ban a Debreceni Baptista Gyülekezet teljes támogatásával jött létre. A kapcsolat azóta is szoros az egymás gyülekezeteiben történő kölcsönös szolgálatok, a pásztorok személyes barátsága és a szélesebb körben (debreceni pásztorkör) történő együttműködés által is.

Az, hogy az imatermekben minden ülőhely foglalt volt délelőtt és délután is, illetve hogy a gyülekezetek tagjai az istentiszteletek után sokáig együtt maradva, vidáman beszélgetve, egymásért imádkozva élvezték a közösséget, jelzi, hogy nem csak a lelkipásztorok meggyőződése az, ami többször is elhangzott a nap során: hálások vagyunk Istennek gyülekezeteink egységéért, a közös lelki látásért, és szeretnénk továbbra is kiabrázolni Krisztusban való egységünket. Soli Deo gloria!

(Folytatás az előző oldalról)

lom, mint egy lelki demonstrációja, szemmel látható biznysítása Isten szeretetének és hűségének, a kegyelem megtartó erejének.

Az igehirdetői szolgálatot Szlepák Lajos nyugalmazott lelkipásztor végezte 2Péter 3,8-10. versek alapján.

Advent témakörében hangsúlyozta az Úr Jézus visszajövetelének biznyságát s a találkozásra való felkészülés fontosságát. Az együttlét színvonalát emelte az énekar szolgálata.

Jubiláns testvéreink biznyságtételeikkel szemléltették a gyülekezet 60-70-es évekbéli lelki állapotát. Az alig 20 tagot számláló gyülekezet életében az 50-es évek végén missziós fellendülés következett. A népes Szlepák család vidékről (Tarpa) felkerült, majd *Puskás Mihály* testvér és családja, aztán *Czibula János* testvér és barátja, *Sztasák József* (ekkor még mint a lelki élet terén tájékozódni vágyó), majd öt követtek a többiek: *Nagyék*, *Goronék*, *Vargák*, *Mészárosék* stb. 1960-ban a régi imaház (Szent Gellért u. 9.) felújításra került, amelybe természetes lelki igény alapján már bemeztítmedencét is épített a kis gyülekezet. A most jubiláló testvéreink voltak az elsők, akik ebbe a medencébe lettek alámerítve.

A biznyságtételekben a főhangsúlyt a kegyelem kiadásának jelenléte kapta. Testvéreink egybehangzóan vallották: „Csak az Isten szeretete és hűsége cselekedte, hogy most hálaadásban az eddig eltelt 50 esztendőért köszönetet mondhatunk.”

Ketten továbbra is a budafoki gyülekezetben végzik szolgálatukat: *Sztasák József* és *Somogyi Józsefné* testvérek. *Kovács Győzőné* Mártika Rákoscabán, és Szlepák Lajos nyugalmazott lelkipásztor Kartalon.

Köszönjük, kedves budafoki testvérek, kedves Kulcsár testvér, hogy ilyen nagy szeretettel fogadtatok és segítségünkre voltatok a hálaadásban, az emlékezésben.

Mindenért egyedül Istent illesse dicséret és felmagasztalás! Soli Deo gloria!

Szlepák Lajos

2012. január 15.

A mindent megváltoztató döntés

gondot viselt róluk. A fiú életében a mélypont akkor jött el, amikor már a disznók eledeleiből akart enni, de még ezt sem engedték meg neki. Ekkor kezdett magába szállni, és nem a gazdasági válságot vagy a környeztet hibáztatta, hanem rájött, hogy a rossz döntésével kezdődött minden. Múltjára néz-

ve rájött, hogy ostoba volt, amikor elhagyta a biztonságot nyújtó atyai házat, hogy az Isten nélküli világban keresse a boldogulását. Rossz döntést hozott akkor is, amikor lázadó emberekből választott barátokat, és semmisnek tekintette az erkölcsi normákat. Rájött, hogy eltékozolt mindent, majd megtért. Otthagytta a bűnös életét, visszament az atyai házhoz, ahol visszafogadták. Új ruhát adtak rá, gyűrűt húztak az ujjára, sarut a lábára.

Vissza a jó útra

Az életben vannak jó és rossz döntések. Az egyik rossz elhatározás az, amikor az ember az életét, képességeit öncélúan használja fel. Eltávolodik Istentől, rossz barátságokat köt. Ha rossz döntéseket hozunk, akkor olyanokkal kerülünk kapcsolatba, akik szintén a rossz úton járnak. Nehéz ilyenkor igazi barátokat találni. Ne hozzunk rossz döntéseket, hiszen annak meglesz az eredménye! Ne kívánjuk azokat a társaságokat, amelyekben tagadják Isten és a menny létezését, és erkölcstelenül élnek!

Drága testvérem! Talán a történet bizonyos része rád is igaz. Ha távol vagy az atyai háztól, akkor számodra is van visszaút. Ne maradj hűséges a rosszhoz! Az életben a legbölcsebb döntés a megtérés és a visszatérés. A bűnbánat még önmagában nem elég. A jó döntést helyes cselekedeteknek kell kísérnie. Menj vissza az atyai házba!

Bánd meg azokat a rossz cselekedeteket, amelyekkel megszomorítottad Istent!

Bármilyen messziről is fordulsz felé, ha bűnbánó a szíved, akkor ő megszabadít, megbocsát és visszaad mindent, amit korábban eltékozoltál. Sőt, még többet is.

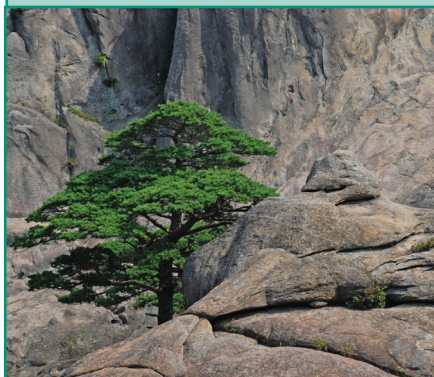
Durkó Anett

Megbékélés

„Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek!” (Zsolt 133,1)

Korea legszebb hegye a Kum-Kang hegy. Mivel Észak-Koreában van, Dél-Koreában senki sem láthatta ezt a helyet az elmúlt hatvan évben. Amikor azonban az észak- és dél-koreai kormányok békét kötöttek, újra megnyílt az út a Kum-Kang hegységhez.

Ma már mindkét országból látogatnak ide keresztyének, hogy a békéért és az újraegyesítésért imádkozzanak. Rendeztek már koncertet és közös istentiszteletet

is. Érzem, ahogyan Isten nemcsak megbocsátotta bűneinket, és megbékéltetett önmagával, de a békéltetés szolgálatát is ránk bízta (2Kor 5,19). Talán az, hogy segítünk másoknak, hogy békében éljenek egymással és Istennel, a legértékesebb istentisztelet, amit valaha felajánlhatunk.

Imádság: Szerető Istenünk, add nekünk a megbékélés lelkületét, hogy a te békeköveid lehessünk ezen a világon! Jézus nevében kérünk. Ámen.

Kyung-Ha Shin
(Szöul, Dél-Korea)

(Megjelent a Csendes percek című felekezeti kiadvány 2008. április 12-i áhítatában.)

Nyugdíjas korú lelkipásztorok és lelkipásztornék karácsonyi ünnepsége

A Budapest, Benczúr utca 31. alatt található Baptista Teológiai Akadémia tágas kapuján 2011. december 19-én délelőtt a szokástól eltérően nem az ifjabb nemzedékhez tartozó teológiai hallgatók baktattak befelé az éppen esedékes előadásokra, foglalkozásokra. E napon ugyanis a külsejükön, mozgásukon az idősor jegyeit viselő, veterán lelkipásztorok és lelkipásztornék igyekeztek a tiszteletre méltó épületbe. Ők nem kiképzésre, még csak nem is továbbképzésre érkeztek – némelyikük az ország távoli tájairól –, hanem az évről évre megismétlődő adventi-karácsonyi örömnemzetre, amelyre egyházunk és a teológiai akadémia vezetői hívták meg őket.

A meghívottak érkezését követően kialakult kötetlen beszélgetésekben itt is, ott is gyors témaváltásokkal sorjázott elő seregnyi régi emlék, az unokák száma, sorsa, az életkorral járó betegség, és természetesen a munkás életüket betöltő szent szolgálat, amely értékrendjükben még most is a főhelyet foglalja el, igaz, hogy inkább már csak az imádságaikban. Bár igencsak figyeltem, de panaszkodást nem hallottam...

Szép volt az együttlét ezután következő „hivatalos” része is. Dr. Mészáros Kálmán egyházelnök testvér köszöntő szava és imádsága vezette be ünnepélyünket, majd zárta is áldó imádságával a csaknem kétórás tartalmas program végén. Közben sokat énekeltünk Tóka Ágoston orgonaművész testvérünk kíséretével. Megkapó volt a Budapest, Rózsakerti Baptista Közösség óvodásainak Major-Bácskai Alexandra vezetésével bemutatott jel-

mezes karácsonyi jelenete. A nekünk szóló igei üzenet tolmácsolója, Révész Lajos testvér igencsak megvidámított minket, miközben Ézs 9,1-6 alapján a folyton növekvő hatalmú csodálatos Gyermekekre irányította tekintetünket. A személyes hangvételű biznyságtételek sorát dr. Almási Tibor, a BTA rektora nyitotta meg. Őt a Papp házaspár és Petrik Ádámmé követte, hogy aztán a Reménység fesztivál 2012 budapesti szervezőirodájának képviselőjében Terry Wilkin és felesége, Mary köszöntse a korábbi magyarországi Graham-evangelizációk egykori tevékeny közreműködőit. A Nőbizottság hagyományos karácsonyi üzenetét és szerény ajándékát idén Eszesné Tiinde adta át szíves és művészi igeszolgálat kíséretében. Miközben dr. Szabó Zoltán, az MBE gazdasági igazgatója közösségünk személyünkre szóló ajándékának átadását intézte, ismét módunk nyílt arra, hogy megtapasztaljuk szelíd szeretetét.

Végül illesse köszönet az ünnepség jó hangulatáért az alkalmat a tőle megszokott derűvel levezető Papp János missziói igazgató testvért, és a záró szeretetvendégségen szinte észrevétlenül, de igen hasznosan tevékenykedő nőtestvéreket.

Istennek legyen hála azért, hogy egyházunk vezetői és munkatársai által ezen a délelőttön égi Gazdánk ismét megtapasztaltatta velünk, megidőződött lelkimunkásokkal az Úr Jézus ígéretének igazát: „ha valaki nekem szolgál, azt megbecsüli az Atya.” (Jn 12,26)

Győri Kornél
egy a jelen voltak közül

AKIK HAZAMENTEK

„Van vigasztalás Krisztusban” (Fil 2,1)

BUDAPEST, NAP UTCA: Menyhárt Ferenc testvért életének 89. évében hívta el a földi létből mennyei Atyánk. Testvérünket 2011. október 12-én kísértük utolsó útjára a Pestlőrinci temetőben. Temetésén Huszta Csaba lelkipásztor hirdette Isten vigasztaló igéjét.

BP, JÓZSEF U.: Kántor Andrásné sz. Fejes Erzsébet testvérnőt 89. évében, 2011. november 14-én búcsúztattuk a Fiumei úti temetőben. 1938 pünkösdjén merített be, s azóta hűségesen követte Megváltóját. 50 évvel ezelőtt veszítette el férjét, s özvegyen nevelte fel hét gyermekét. Temetésén veje, Müller Vilmos és Újvári Ferenc lelkipásztorok hirdették a vigasztalás igéit.

- Sós Gábor testvértől 85. évében, 2011. november 21-én búcsúztunk a Fiumei úti sírkertben. 1946-ban döntött az Úr Jézus mellett. Fiatalon Budapestre került, és 1957-től évtizedekig vezette a József utcai, majd a szentendrei énekkart. 1951-ben kötött házasságot Forgács Erzsébet Ilonával. Isten két leánygyermekkel ajándékozta meg őket. A búcsúztatáson Újvári Ferenc lelkipásztor, Oláh Gábor és Kovács Arthur presbiterek szolgáltak.

DUNAHARASZTI: Surányi Sándor, a Dunaharaszti Baptista Gyülekezet legidősebb tagja, 2011. december 5-én, életének 84. esztendejében végleg megtért a Mennyei Atyához. Testvérünk még 1946-ban merített be Soltvadkerten. Utolsó földi útjára 2011. december 9-én került sor Dunaharasztiin, ahová népes családja mellett számos barát, távolról érkező ismerős is elkísérte.

SARKAD: 80 éves korában hunyt el Kovács Sándor, a sarkadi gyülekezet diakónusa. Temetése 2012. január 3-án volt Sarkadon. A vigasztalás igéjét Kovács Gyula nagyszalontai lelkipásztor hirdette az 1Móz 50,24 alapján. A gyászistentiszteleten szolgáltak a Körösvidéki Egyházkerület testvéreiből alakult énekkar mellett Papp József békési és Matuz József gyulai lelkipásztorok.

BékeHírnök – a Magyarországi Baptista Egyház hetilapja • Felelős kiadó: dr. Mészáros Kálmán egyházelnök • Felelős szerkesztő: Háló Gyula
• Tördelőszerkesztő: Papp Szabolcs • Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest VI., Benczúr u. 31. • Telefon: 352-9707/199 • Fax: 352-9993/103 • E-mail: bekehrnok@baptist.hu • www.bekehrnok.baptist.hu • Előfizetés és terjesztés (postázással, példányszámmal kapcsolatos kérések-kérdések): 352-9993/172 • A BékeHírnök csekk számlaszáma: 11706016-22163851 • Kéziratot nem adunk vissza és nem örzünk meg. Lapzárta szerda este, átfutási idő három hét. A hirdetéseket megjelentetjük, tartalmukért felelősséget vállalni nem tudunk. • Nyomtatás: Mátyus Bt. • Telefon: 29/367-945 • Felelős vezető: Mátyus Gyula • HU ISSN 0133-1256 • HU ISSN 1588-0117 (on-line) • Ára: 200 Ft

Bemerítés Szegeden

2011. november 27-én a Debreceni Új Remény Baptista Gyülekezet szegedi leánygyülekezete új tagokkal gyarapodott. Az Úrnak hála, négy testvérünk bemeztkezését ünnepelehttük a Szegedi Baptista Gyülekezetétől az alkalomra ismételen kölcsönkapott imaházukban, amiért nagyon hálásak vagyunk és ezúton is köszönjük! Jó látni, hogy minden alkalommal egyre többen gyűlünk össze, és az ünneplő gyülekezethez csatlakoznak a gyülekezet tagjainak Isten iránt érdeklődő családtagjai, rokonai és ismerősei. Egy mindig közös bennünk: Jézus Krisztus jóvoltából, kegyelméből lehetünk együtt Isten jelenlétében. Miközben énekekben dicsértük az Urat, Sipos Márk, a Szegedi Új Remény Baptista Gyülekezet pásztora mondott néhány gondolatot a bemeztítés lényegéről, majd a négy bemeztkezni vágyó bizonyágtételét hallgathattuk meg azokról a rögös utakról, amelyeket csak az élő Isten tudott kegyelmével életükben elegyengetni. A bemeztítésüket követően Tóth Sándornak, anyagyülekezetünk (Debreceni Új Remény Baptista Gyülekezet) lelkipásztorának tanítását hallgattuk meg a megkövezésre ítélt parázna nőről, akinek szintén az egyedüli reménységet és megoldást Jézus Krisztus irgalma, a vele való találkozás jelentette. „Mint engedelmes gyermekek, ne igazodjatok azokhoz a korábbi vágyaitokhoz, amelyek tudatlanságotok idején voltak bennetek, hanem – mivel ő, a Szent hívott el titeket – magatok is szentek legyetek egész magatartásotokban, úgy, amint meg van írva: »Szentek legyetek, mert én szent vagyok!« Ha pedig mint Atyátokat hívjátok őt segítségül, aki személyválogatás nélkül íté meg mindenkit cselekedete szerint, félelemmel töltsétek el jótevénységeitek idejét, tudván, hogy nem veszendő dolgokon, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg atyáitoktól örökölt hiábavaló életmódotokból, hanem drága véren, a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak a véréen.” (1Pt 1,14–19) Jó érzés egy növekedő gyülekezet tagjának lenni. Minden taggal egyre teljesebbé válhat a Krisztus teste közöttünk. Minden dicsőség legyen ezért egyedül az Úr, megváltó Krisztusunké és szerető mennyei Atyánké!

K. Sz., S. M.

„Mint engedelmes gyermekek...”

Az alábbi sorokban olvashatjuk a szegedi bemeztkezettek bizonyágtételét.

Albert Tünde gyermekkorában nagyon sokszor érezte kilátástalanak a helyzetét, leginkább szülei megromlott kapcsolata miatt. Már gyerekként felnőttnek kellett lennie, viszont érezte, hogy ehhez nincs elég ereje. Ekkor fordult először Istenhez. Tinédzserként a biztos családi háttér hiányát párkapcsolatokkal próbálta betölteni. De mindezek nemhogy enyhítették volna a sebek fájdalmát, inkább nagyobb űrt hagytak maguk után. 2010 novemberében jött el először a gyülekezetbe, és egy hónappal később, a szilveszteri gyülekezeti összejövetelen fogadta a szívébe Jézus Krisztust mint Megváltóját. Azóta megbocsátott szüleinek, helyreállt velük a kapcsolata. Sőt, Isten kegyelméből és hatalmából idén nyáron édesanyja is megtért az Úrhoz. Tündi megtapasztalta, hogy csak az Úr képes valóban betölteni szükségait, és hogy Isten mindig a neki megfelelő ösvényen fogja vezetni őt.

Nagy Norbert ateista családba született, ahol édesapja alkoholizmus és a köztük lévő szakadék sok fájdalmat okozott neki. Istenről először általános iskolában hallott, de a Bibliát csak szabálygyűjteménynek látta. Később párkapcsolatokban, sportban, karrierben kereste a megoldást, de elmondása szerint ezek által egyre önteltebbé, beképzeltebbé vált. Barátnője eközben megismerte Jézus Krisztust, aminek következménye az Isten nélküli kapcsolatuk felbontása lett. Norbert szakításuk után jött el gyülekezetünkbe, ahová eleinte barátnője iránti bizonyítási vágyból kezdett el járni. Nem hitt az Istennel való személyes kapcsolatban. Az áttörést számára egy keresztyén film (Fireproof) jelentette, ami által megértette Jézus kereszthalálának sú-

lyát, mely ma is képes embereket, megtört kapcsolatokat helyrehozni. Röviddel ezután egy barátja segítségével imában átadta az életét Krisztusnak. Azóta megtapasztalta Isten helyreállító hatalmát édesapjával való kapcsolatában, akit bár a közelmúltban elvesztett, mégis falak nélkül, szeretetben köszönhetek egymástól.

Kurai Kinga a Szegedi Egyetemen szervezett előadás-sorozatunkon (5Találkozás evangelizációs sorozat) hallott először az Úr Jézusról mint Megváltóról, ami felülírta benne azokat a téves gondolatokat, amelyeket katolikusként középiskolás éveiben tanult és tapasztalt Istenről és a vallásról. Hamar megragadta az a személyes hit lehetősége, amely Krisztusban kegyelemből, ingyen az övé lehet. Akkori párjával való szakítását követően minden biztosnak hitt talaj megingott alatta, és egyre inkább megfogalmazódott benne a szerető Isten utáni vágy. Tavasszal, az előző bemeztítési istentiszteletünkön Krisztus-hitre jutott, és a szívében döntött az Úr Jézus mellett, aki által hatalmat kapott az Atyától arra, hogy gyermeke legyen.

Petró Ferenc katolikus családba született. Bár szülei nem gyakorolták vallásukat, ő mindent megtett azért, hogy a Biblia törvényeihez igazodó életet éljen. Tinédzserként belekerült a világi életbe, vasárnaponként pedig a hét közben elkövetett bűneit vitte újra és újra az általa elképzelt szigorú Isten elé. Egyetemistaként elkezdett baptista ifjúsági alkalmakra járni, ahol hallott Krisztus váltságáról, de nem tudott túllépni az Istennek a saját erejéből való megfelelés kényszerén. Édesapja súlyos betegsége két évre elszólította Szegedről. Ez idő alatt ő viselte gondját apukájának. Édesapja halála után a városba visszatérve kezdett el gyülekezetünkbe járni. Itt értette meg, hogy Isten szerető mennyei Apaként várja őt haza, és csak ő az egyedüli, aki lelki, szellemi biztonságot adhat. Ekkor döntött Jézus mellett. Megtérése valószínű változást hozott az életébe: a megfelelési kényszert felváltotta a hitből fakadó, Isten erejére támaszkodó engedelmesség.

K. Sz., S. M.